Rocznik 1935. Nr. 32.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 10-go sierpnia 1935 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 27 października 1933 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 632 z roku 1933)

Prawo o publicznych predsięwzięciach rozrywkowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

ROZDZIAŁ I.

Przepisy ogólne.

Art. 1.

Przepisom prawa niniejszego podlegają publiczne: widowiska, produkcje słowne, muzyczne, odczyty, przedsięwzięcia sportowe, szkoły tańców salonowych, zabawy ludowe, tudzież inne przedsięwzięcia, służące celom rozrywkowym lub pokazowym, z wyjątkiem wystaw gospodarczych i wyświetlania filmów za pomocą kinematografu.

Art. 2.

§ 1.

Urządzenie rozrywek podlegających prawu niniejszemu wymaga pozwolenia władzy.

§ 2.

Pozwolenie ma charakter ściśle osobisty i nie może być przeniesione na osobę trzecią ani w drodze spadku, ani aktem zdziałanym między żyjącymi.

§ 3.

Minister Spraw Wewnętrznych władny jest w drodze rozporządzeń określać przedsięwzięcia rozrywkowe, co do których wystarczy zgłoszenie, oraz ustalać sposób i warunki takich zgłoszeń, a także uprawnienia władz w stosunku do zgłoszonych przedsięwzięć.

Art. 3.

§ 1.

Udzielając pozwolenia, władza w miarę okoliczności może ustalić warunki, których niedopełnienie powoduje cofnięcie pozwolenia.

§ 2.

Władza może uzależnić udzielenie pozwolenia od złożenia kaucji w gotówce, w papierach pupilarnych lub w formie gwarancji bankowej na zabezpieczenie ewentualnych roszczeń do przedsięwzięcia rozrywkowego ze strony jego pracowników lub publiczności.

Art. 4.

§ 1.

Niezależnie od wymagań przepisów budowlanych i techniczno-sanitarnych dla teatrów i innych pomieszczeń, przeznaczonych do licznego gromadzenia się ludzi, jeżeli przedsięwzięcia rozrywkowe wymaga specjalnych urządzeń technicznych, których bezpieczeństwo może nasuwać obawy, wówczas uruchomienie go będzie poprzedzone z daniem przez odpowiednią władzę przy udziale potrzebnych fachowców. W razie wątpliwości kompetencyjnych władzę ten ustala władza udzielająca pozwolenia na przedsięwzięcie.

§ 2.

Przepisy co do wewnętrzego urządzenia pomieszczeń przedsięwzięć rozrywkowych i zachowania się w nich ze względu na wymagania bezpieczeństwa, higjeny i porządku wydaje Ministe Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 5.

Ze względu na właściwość władz i tryb postępowania oraz warunki organizowania przedsięwzięć prawo niniejsze rozróżnia przedsięwzięcia: a) z siedzibą stałą, b) wędrowne i c) dorywcze.

ROZDZIAŁ II.

Przedsięwzięcia z siedzibą stałą.

Art. 6.

§ 1.

Pozwolenia na przedsięwzięcie rozrywkowe z siedzibą stałą, z wyjątkiem przedsięwzięć teatralnych, udziela wojewódzka władza administracji ogólnej miejsca siedziby przedsięwzięcia.

§ 2.

Pozwolenia na przedsięwzięcie teatralne bez względu na jego siedzibę udziela Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 3.

Pozwolenia te wydaje władza w zależnośc od oceny warunków miejscowych, charakteru przedsięwzięcia i kwalifikacyj jego organizatorów.

§ 4.

Kompetencje przewidziane w § 1 — Minister Spraw Wewnętrznych, a przewidziane w § 2 — Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego władny jest normować odmiennie drogą rozporządzeń.

Art. 7.

Pozwolenia określone w art. 6 mogą być udzielane na okres do 15 lat w zależności od charakteru przedsięwzięcia, potrzeby odpowiednich inwestycyj i kosztów z tem związanych.

ROZDZIAŁ III.

Przedsięwzięcia wędrowne.

Art. 8.

§ 1.

Pozwoleń na przedsięwzięcia wędrowne, z wyjątkiem odbjazdowych przedsięwzięć teatralnych, udzielają władze administracji ogólnej właściwe dla obszaru, na którym przedsięwzięcie ma funkcjonować, a na obszar całego Państwa — Minister Spraw Wewnętrznych.

§ 2.

Pozwoleń na objazdowe przedsięwzięcia teatralne udziela Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświęcenia Publicznego.

§ 3.

Przepis art. 6 § 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 9.

Po przybyciu przedsięwzięcia do miejscowości jego czasowego funkcjonowania, urządzający ma obowiązek zgłosić miejscowo właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej o czasie, miejscu i rodzaju produkcyj. Władza ta, w zależności od oceny warunków miejscowych, może ograniczyć czas funkcjonowania przedsięwzięcia, a nawet zakazać jego funkcjonowania w danej miejscowości.

ROZDZIAŁ IV.

Przedsięwzięcia dorywcze.

Art. 10.

Pozwoleń na przedsięwzięcia dorywcze udzielają powiatowe władze administracji ogólnej miejsca przedsięwzięcia. Za dorywcze uważa się przedsięwzięcie zorganizowane wyłącznie celem urządzenia jednej lub paru rozrywek w jednej miejscowości.

ROZDZIAŁ V.

Aprobata utworów i ich inscenizacji.

Art. 11.

§ 1.

Na utwory z tekstem słownym, przeznaczone do publicznego wykonania, należy uprzednio

uzyskać aprobatę miejscowo właściwej władzy administracji ogólnej, a jeżeli chodzi o obszar całego Państwa — Ministra Spraw Wewnętrznych.

Władza powołana do aprobaty utworu z tekstem słownym może zażądać dołączenia tłumaczenia go na język państwowy, jeżeli utwor pisany jest w języku innym.

§ 2.

Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych mogą ustalać ulgi w zakresie potrzeby uprzedniej aprobaty utworów i zmieniać kompetencje co do aprobaty.

Art. 12.

§ 1.

Władza może poddać ocenie również inscenizacje i cześć mimiczną utworu, nieprzewidzianą w aprobowanym jego tekście słownym. W tym celu urządzający jest obowiązany conajmniej na 24 godziny przed ostateczną próbą produkcji zawiadomić o jej czasie i miejscu właściwą powiatową władzę administracji ogólnej.

§ 2.

W stosunku do przedsięwzięć wędrownych inscenizacja i część mimiczna mogą być aprobowane przez powiatową władzę administracji ogólnej miejsca organizacji przedsięwzięcia, co nie pozbawia władzy miejsca wykonania utworu prawa do żądania poczynienia możliwych zmian, którychby wymagały warunki miejscowe.

ROZDZIAŁ VI.

Produkcje zakazane.

Art. 13.

Zakazane są przedsięwzięcia rozrywkowe przeciwne prawu albo zagrażające bezpieczeństwu spokojowi lub porządkowi publicznemu, a w szczególności produkcje:

a) szkodliwe dla interesu państwowego Rzeczypospolitej,

b) obrażające uczucia narodowe,

c) obrażające uczucia religijne kościołów i związków religijnych przez Państwo uznanych,

d) mogące przyczynić się do zdziczenia obyczajów lub demoralizacji,

e) stanowiące propagandę lub gloryfikację przestępstw,

f) ośmieszające arcydzieła literatury polskiej lub złośliwie je zniekształcające,

g) złośliwie przedstawiające w ujemnem świetle polską rzeczywistość,

h) wkraczające w dziedzinę hypnotyzmu i sugestji, o ile miałyby odbywać się przy udziale osób z pośród publiczności.

ROZDZIAŁ VII.

Przepisy porządkowe.

Art. 14.

§ 1.

Programy przedstawień (produkcyj) ze wskazaniem miejsca, czasu, przeznaczonych do wykonania utworów i biorącego w nich udział personelu powinny być dostarczane powiatowej władzy administracji ogólnej miejsca przedstawień w miarę ustalania tych programów, a w każdym razie najpóźniej na 24 godziny przed przedstawieniem.

§ 2.

Programy te powinny być przed rozpoczęciem sprzedaży biletów podane do publicznej wiadomości drogą wywieszenia ich przy wejściu do pomieszczenia, gdzie przedstawienia ma się odbywać i w miejscach przeznaczonych do sprzedaży biletów. Przedruk programów nie podlega żadnym ograniczeniom.

§ 3.

W razie konieczności zmiany programu należy o tem niezwłocznie podać do wiadomości władz i obwiesić sposobem wskazanym w paragrafie poprzednim. Osoby, które nabyły bilety przed obwieszczeniem zmiany, uprawnione są do zwrotu biletów i otrzymania wpłaconej za nie należności.

Art. 15.

Zapowiedziane przedstawienia (produkcje) powinny rozpoczynać się dokładnie w czasie wskazanym w programach i afiszach.

Art. 16.

Celem kontroli przestrzegania przepisów i warunków tudzież nadzoru artystycznego, oraz dla celów reprezentacyjnych, urządzający przedsięwzięcie ma obowiązek oddania do dyspozycji władz bezpłatnie najwyżej 6 miejsc. Obowiązek ten określa szczegółowo władza, udzielająca pozwolenia na przedsięwzięcie.

Art. 17.

§ 1.

Powiatowa władza administracji ogólnej może zawiesić wykonanie utworu aprobowanego, jeżeli w tym czasie zajdą lub wyjdą najaw okoliczności, wskazujące na to, że produkowanie utworu zagraża bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu.

§ 2.

Powiatowa władza administracji ogólnej może również zawiesić wykonanie utworu, jeżeli ma dostateczne podstawy do przypuszczenia, że wykonanie to miałoby odbyć się z pogwałceniem praw autorskich.

§ 3.

Minister Spraw Wewnętrznych może czasowo zawiesić funkcjonowanie prawnie istniejących przedsięwzięć rozrywkowych na obszarze całego Państwa z powodu żałoby narodowej. Podobne uprawnienie przysługuje wojewódzkiej władzy administracji ogólnej na podległym jej obszarze w przypadku epidemji. W pierwszym tych przypadków zawieszenie nie może trwać dłużej niż 3 dni.

Art. 18.

Szczegółowe przepisy porządkowe dotyczące funkcjonowania niektórych przedsięwzięć rozrywkowych, a zwłaszcza co do: godzin ich funkcjonowania, ograniczeń funkcjonowania niektórych przedsięwzięć w pewnych dniach ze względów religijnych, ograniczeń co do udziału dzieci i młodzieży oraz uczęszczania ich na przedstawienia — ustalają rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

ROZDZIAŁ VIII.

Postanowienia karne.

Art. 19.

Kto wykracza przeciw przepisom prawa niniejszego lub rozporządzeń, wydanych na jego podstawie. podlega karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000 złotych. Do orzekania powołane są władze administracyjne.

Art. 20.

Uporczywe nieprzestrzeganie przez przedsięwzięcie rozrywkowe przepisów prawa niniejszego i rozporządzeń na niem opartach, stwierdzone kilkakrotnem ukaraniem, a także nieprzestrzeganie warunków pozwolenia, daje władzy podstawę do cofnięcia go przed upływem terminu jego ważności.

ROZDZIAŁ IX.

Postanowienia końcowe.

Art. 21.

Do nadzoru nad funkcjonowaniem przedsięwzięć rozrywkowych, o ile nie chodzi o kompetencje szczególne, przewidziane w prawie niniejszem i w rozporządzeniach na niem opartych, powołane są powiatowe władze administracji ogólnej miejsca funkcjonowania tych przedsięwzięć.

Art. 22.

Wszelkie zawiadomienia kierowane do władz w sprawach objętych niniejszem prawem lub rozporządzeniami wydanemi na jego podstawie, z wyjątkiem zawiadomień, wymienionych w art. 2 § 3 niniejszego prawa, są wolne od opłat stemplowych.

Art. 23.

Wykonanie prawa niniejszego i wydanie w tym celu potrzebnych rozporządzeń wykonawczych porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 24.

Prawo niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r. Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy w sprawach uregulowanych prawem niniejszem, a w szczególności:

1) dekret z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o widowiskach (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 177), o ile dotyczy spraw uregulowanych prawem niniejszem;

2) dekret kancelarji nadwornej z dnia 16 kwietnia 1822 r. (Zb. u. pol., tom 51, str. 169, Nr. 44);

3) dekret kancelarji nadwornej z dnia 5 sierpnia 1824 r. (Zb. u. pol.. tom 52, str. 338, Nr. 98);

4) dekret kancelarji nadwornej z dnia 12 maja 1827 r. (Zb. u. pol., tom 55, str. 92, Nr. 60), ogłoszony rozporządzeniem gubernjalnem z dnia 28 maja 1827 r. (Zb. u. prow., poz. 100);

5) dekret kancelarji nadwornej z dnia 6-go stycznia 1836 r. (Zb. u. pol., tom 64, str. 8, Nr. 5);

6) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15 listopada 1850 r. (Dz. P. P. Nr. 454);

7) najwyższe postanowienia z dnia 25 czerwca 1855., ogłoszone rozp. min. z dnia 12 lipca 1855 r. L. 14596;

8) postanowienia § 14 najwyższego postanowienia z dnia 14 września 1852 r., ogłoszonego rozporządzeniem ministrów: spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu z dnia 19 stycznia 1853 r. (Dz. U. P. Nr. 10), o ile dotyczą spraw uregulowanych prawem niniejszem;

9) §§ 32, 33a, 33b, 33c, 40, 49, 53 i 54 ordynacji przemysłowej Rzeszy Niemieckiej (według tekstu ogłoszonego przez Kanclerza Rzeszy z dn. 26 lipca 1900 r. (Dz. Ust. Rz. str. 871) oraz §§ 115b, 118 120 p. 1 i 121 ustawy z dnia 1 sierpnia 1883 r. o właściwości władz administracyjnych i sądowo administracyjnych (Zb. ust. pr. str. 237) i rozporządzenie z dnia 31 grudnia 1883 r. w sprawie wy-

konania ustawy Rzeszy z dnia 10 lipca 1883 r., zmianiającej ordynację przemysłową (Zb. ust. pr. str. 7 z 1884 r.) — o ile przepisy te dotyczą spraw uregulowanych niniejszem prawem.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

2.

Rozporządzenia

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 28 grudnia 1933 r.

o wykonaniu prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych.

(Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 801 z roku 1933.)

Na podstawie art. 2 § 3, art. 6 § 4, art. 11 § 2 i art. 23 prawa z dnia 27 października 1933 r. o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 632) zorządzam co następuje:

§ 1.

1. Przedsięwzięcia rozrywkowe dorywcze (art. 10 powołanego prawa) w lokalach, z wyjątkiem przedstawień teatralnych wolne są od obowiązku uzyskiwania pozwoleń przewidzianych w wymienionem prawie, natomiast mają być zgłaszane powiatowej władzy administracji ogólnej miejsca przedsięwzięcia.

2. Zgłoszenie powinno być dokane najpóźniej na 3 dni przed dniem produkcyj lub pokazów. licząc ten termin od otrzymania zgłoszenia przez władzę i ma zawierać dane wskazane w § 3 rozporządzenia niniejszego, z wyjątkiem tych danych, które ze względu na rodzaj lub zakres przedsięwzięcia byłyby bezprzedmiotowe.

3. Organizatorzy odczytów obowiązani są zamiast przedstawienienia do aprobaty całkowitej jego treści, podać w zgłoszeniu temat i program odczytu. Jeżeli odczyt ma być ilustrowany produkcjami artystycznemi lub pokazami, musi być to uwidocznione w zgłoszeniu.

§ 2.

1. Władza może zakazać każdego z przedsięwzięć, o których mowa w § 1, jeżeli nie dopełniono warunków zgłoszenia albo jeżeli zachodzą okoliczności, świadczące, że przedsięwzięcie zagraża bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu. Może ona także uzależnić ustosunkowanie się do przedsięwzięcia od uprzedniego dostarczenia dodatkowych informacyj, okazania przeznaczonych do wykonania utworów, przedmiotów pokazu itp., a zgodę swoją — od dopełnienia wskazanych okolicznościami warunków, mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego.

2. Zakaz należy podać do wiadomości zgłaszającego najpóźniej w przeddzień zamierzonego urządzenia rozrywki.

§ 3.

1. Podanie o pozwolenie na przedsięwzięcie rozrywkowe ma zawierać następujące dane:

a) kto, kiedy, gdzie (w jakiej miejscowości i lokalu względnie na jakim obszarze) i jakie przedsięwzięcie prowadzić zamierza,

b) jakie posiada po temu kwalifikacje (wykształcenie i przygotowanie praktyczne, dotychczasowe wyniki pracy na odpowiedniem polu i t. p.),

c) jakie posiada środki techniczne i zasoby majątkowe do prowadzenia przedsięwzięcia.

2. Jeżeli o pozwolenie ubiega się osoba prawna, w podaniu powinno być wskazane, kto ma być odpowiedzialnym kierownikiem przedsięwzięcia oraz na podstawie jakiego aktu uzyskała osobowość prawną.

3. Organizatorzy przedsięwzięć dorywczych z produkcjami słownemi winni nadto wskazać przez jaką władzę i kiedy były aprobowane utwory słowne, które mają być produkowane jeżeli te utwory wymagają aprobaty. Jeżeli utwory takie nie były aprobowane, należy je złożyć do aprobaty w trybie art. 11 powołanego prawa.

§ 4.

Władza udzielająca pozwolenia może żądać uzupełniających danych i dowodów na poparcie prawdziwości danych.

§ 5.

Przed udzieleniem pozwolenia na przedsięwzięcie z siedzibą stałą władza rozważy, czy ze względu na swój charakter nie będzie ono niepokoić sąsiadów i, w razie nasuwających się obaw w tym względzie, zarządzi rozprawę na miejscu dla zbadania zarzutów i możliwego uzgodnienia sprzecznych interesów. Wyniki rozprawy będą wzięte pod uwagę przy ustaleniu warunków pozwolenia.

§ 6.

1. O pozwolenie na przedsięwzięcie wędrowne na obszar całego Państwa mogą ubiegać się jedynie osoby, które prowadziły już tego rodzaju przedsięwzięcie conajmniej w ciągu roku na obszarze 3-ch województw.

2. Od powyższego ograniczenia mogą być wyjątkowo zwolnione przedsięwzięcia w wypadkach szczególnie zasługujących na uwzględnienie

§ 7.

1. Zgłoszeniu przedsięwzięcia wędrownego w miejscowości jego czasowego funkcjonowania

(art. 9 powołanego prawa] powinno towarzyszyć okazanie odpowiedniego pozwolenia na przedsięwzięcie.

2. Postanowienie § 3 ust. 3 rozporządzenia niniejszego ma tu odpowiednie zastosowanie.

§ 8.

1. Utwory z tekstem słownym podlegające aprobacie władz (art. 11 powołanego prawa) mają być składane im w 2-ch egzemplarzach, z których jeden pozostaje w urzędzie, 2-gi zaś zwraca się stronie z odpowiednią adnotacją co do aprobaty lub jej odmowy.

2. Aprobując utwór, władza może również orzec, że jest on niedozwolony dla dzieci i młodzieży do lat 17.

3. Aprobata władz obejmuje zarówno treść jak i tytuł utworu. Władza może odmówić aprobaty zarówno w całości jak w części w stosunku do całości obszaru Państwa jak i tytuł utworu. Władza może odmówić aprobaty zarówno w całości jak w części w stosunku do całości obszaru Państwa jak i jego poszczególnych obszarów.

§ 9.

Utwory sceniczne polskiej literatury klasycznej jak również orygialne teksty słowne do utworów klasyków muzyki polskiej nie wymagają uprzedniej aprobaty władz przewidzianej w art. 11 § 1 powołanego prawa.

§ 10.

1. Miejsca urzędowe, o których mowa w art. 16 powołanego prawa oraz ich przeznaczenie będą ustalane dla poszczególnych przedsięwzięć zarządzeniami władz powołanych do udzielania pozwoleń na przedsięwzięcia, a o ile chodzi o przedsięwzięcia przewidziane w § 1 niniejszego rozporządzenia — władz powołanych do przyjmowania przewidzianych w nim zgłoszeń.

2. Dla przedsięwzięć wędrownych, na które pozwolenia udziela Minister Spraw Wewnętrznych, z wyjątkiem przedsięwzięć teatralnych, obowiązek, przewidziany w art. 16 powołanego prawa, określa się jak następuje:

1) przedsięwzięcia posiadające miejsca numerowane mają oddać do dyspozycji władz:

a) w mieście stoł. Warszawie i miastach wojewódzkich 5 miejsc stałych, z których 3 w pierwszym rzędzie i 2 w drugim rzędzie,

b) w innych miejscowościach 4 miejsca stałe, z których 2 w pierwszym rzędzie i 2 w drugim rzędzie;

2) przedsięwzięcia nie posiadające miejsc numerowanych mają oddać na każde przedstawienie do dyspozycji władz:

a) w m. st. Warszawie i miastach wojewódzkich 5 miejsc,

b) w innych miejscowościach 4 miejsca.

3. Dysponowanie miejscami oznaczonemi w ust. 2 niniejszego §-u oraz ich wybór należy w m. st. Warszawie i miastach wojewódzkich do wojewódów (Komisarza Rządu), w innych zaś miejscowościach do powiatowych władz administracji ogólnej.

§ 11.

Udzielanie pozwoleń na przedsięwzięcia rozrywkowe w lokalach gastronomicznych z wyjątkiem produkcyj o charakterze widowiskowym oraz na ustawianie w miejscach publicznzch automatów rozrywkowych i głośników przekazuje się powiatowym władzom administracji ogólnej.

§ 12.

Dla obszaru m. st. Warszawy aprobata utworów z tekstem słownym oraz ocena inscenizacji i części mimicznej utworów należy do Komisarza Rządu.

§ 13.

Przez powiatową władzę administracji ogólnej należy rozumieć w powiatach miejskich starostę grodzkiego, a na obszarze województwa śląskiego dyrektora policji.

§ 14.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Bronisław Pieracki.

3.

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 19 czerwca 1934 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia o wykonaniu prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 56 poz. 497).

Na podstawie art. 6 § 4 prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 85, poz. 632) zarządzam co następuje:

§ 1.

§ 11 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 grudnia 1933 r. o wykonaniu

prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 801) ulega następującym zmianom:

1. Dodaje się nowy ust. 2 następującej treści:

„2. Powyższym władzom przekazuje się również prawo udzielania pozwoleń na następujące przedsięwzięcia rozrywkowe z siedzibą stałą:

1. przedsięwzięcia o charakterze sportowym:

a) urządzeń, przeznaczonych do użytku publicznego, a w szczególności: korty tennisowe, pływalnie, ślizgawki, hippodromy, welodromy, strzelnice;

b) mające cechy widowiska publicznego, organizowanego przez amatorskie stowarzyszenia sportowe na boiskach, w lokalach lub terenach tych stowarzyszeń;

2. przedsięwzięcia o charakterze zabaw ludowych, a w szczególności: sale tańca, huśtawki, karuzele, kołobiegi, siłomierze, strzelnice z wiatrówek, kręgielnie, bilardziki, pokazy magiczne-gry zręcznościowe, pokazy figur woskowych i osobliwości (panoptica), panoramy, pokazy zapomocą lunet lub teleskopów widoków lub ciał niebieskich, — o ile powyższe urządzenia nie stanowią pewnej całości, nadającej im charakter przedsięwzięcia lunaparkowego;

3. przedsięwzięcia koncertów w parkach, ogrodach i skwerach".

II. Dotychczasowa treść tego § otrzymuje numerację ust. „1".

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) L. Kozłowski.

4.

Zatwierdzenie.

W charakterze płatnego naczelnika gminy Brzozowice—Kamień zatwierdziłem na podstawie §§ 75 i 84 ustawy o ustroju gmin wiejskich oraz aktu wyborczego rady gminnej

P. Pawła Leionka

z Tarnowskich Gór.

Świętochłowice, dnia 3. sierpnia 1935 r.

Starosta

(—) Szaliński

5.

Obwieszczenie.

Podaje się do publicznej wiadomości, iż spowodu ułożenia rurociągu na szosie powiatowej Nowy Bytom — Czarnylas, szosa ta, począwszy od dnia 12 sierpnia br. aż do odwołania, zostanie zamknięta dla wszelkiego ruchu kołowego.

Na czas zamknięcia drogi, objazd do Czarnegolasu może nastąpić szosą z Nowego Bytomia do Nowej Wsi.

Nowy Bytom, dnia 9 sierpnia 1935 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Basista.

Druk: E. Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10